

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg tror, at vi skal lade det med, hvem der har beskæftiget sig mest med teateret, ligge. Det varer vel heller ikke længe, før jeg bliver kaldt rindalist heroppefra, og det vil jeg i hvert fald overhovedet aldrig nogen sinde have skudt i skoene.

Kl. 15.25

Det her er simpelt hen et spørgsmål om at have en politisk ideologi og en politisk holdning til tingene. Der kan vi nok ikke blive enige, og det behøver vi heller ikke at være, men vi kan respektere hinandens holdninger.

Med hensyn til, hvorvidt man skal tilføre smalle ting og smalle produktioner noget, vil jeg nok sige, at jeg godt kan forstå, at fru Jytte Andersen nu er helt næsten blæst tilbage, for det har faktisk været med Dansk Folkepartis hjælp, at et af de mest uglesete stedbørn i dansk teaterliv, nemlig ny dansk dans, er blevet tilgodeset i tipsakstykke.

Så jeg synes, det er på tide, man lukker øjnene lidt op og ser på, hvad det egentlig er, man skal gå ind og give støtte. Skal man bare fuldstændig bevidstløst kaste penge ned i en dyb brønd og så ikke se på, hvad der kommer ud af det i den anden ende?

Se, det, det drejer sig om, er, at man giver støtte til nogle produktioner og til noget teater, som rent faktisk har brug for det. Men det kan jo ikke nytte noget, at man tror, man kan udvikle talentmasse og gode teaterforestillinger ved bare massivt at tilføre området penge i stedet for at se på, hvad det er, der kommer ud i den anden ende. Det aspekt har jeg aldrig nogen sinde hørt Socialdemokraterne diskutere, aldrig nogen sinde. De siger bare: Flere penge til området, og aldrig noget visionært om, hvad der vil komme ud af den anden ende af produktionsleddet.

Det, jeg mente, var et bredt forlig i forbindelse med en ny teaterlov. Det var faktisk det, jeg mente, og der tror jeg måske vi har misforstået hinanden.

Til hr. Peder Sass: Jeg har ikke glemt det med, hvor mange teatre jeg mener, der egentlig skulle lukke i København. Det vil jeg overhovedet ikke udtale mig om her. Jeg vil blot henholde mig til, hvad visse teatre selv i DST har udtalt, og det er, at det ikke ville gøre noget, at man gik ind og så på, om et par stykker af teatrene skulle lukke. For man kan ikke her som politiker gå ind og sætte sig til dommer over, hvilke teatre der skal lukke eller ej, men faktisk har DST jo selv været

indstillet på – med Socialdemokraternes egen partifælle Mona Heiberg i spidsen – at tage en diskussion om, hvorvidt man efter 2005 skulle gå ind og se på, hvilke teatre man skulle lukke. Jeg synes bare ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

Louise Frevert (DF):

Undskyld.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det er den røde knap, der betyder stop.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg har ikke på nogen måde givet udtryk for, at jeg ikke mener, fru Louise Frevert har arbejdet med teaterspørgsmål. Men det er jo lige præcis det arbejde bl.a. med en lang række spørgsmål i udvalget, der afdækker den forskel, der er imellem de holdninger, som Dansk Folkeparti har til teateret, og behovet for at understøtte dansk teaterliv, at understøtte det danske sprog, at understøtte det, at publikum og kunstnere i mødet med hinanden live får følelser, får fantasi i sving, som flytter ting. Og det kan engang imellem godt være, at det er teaterforestillinger, som ikke er brede, som ikke er kassesucceser, som ikke samler mange publikummer, men de flytter alligevel og er med til at bidrage til, at vores demokrati udvikler sig, bidrage til, at vores samfund udvikler sig.

Det vil vi også gerne give penge til. Det er, kan man sige, den risikovillige kapital, der understøtter vækstlaget, som fremmer nye talenter, som vi ikke på forhånd kan se bliver den nye Ghita Nørby eller Steen Springborg eller Søren Spanning.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Det giver ikke længere taletid at vende ryggen til formanden.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg vil godt gentage, hvad der har været sagt tidligere heroppefra i forbindelse med min ordførertale, at vi altså gennem en mere moderne og fleksibel abonnementsordning ønsker at sikre en bredere adgang for hele befolkningen til at få teateroplevelser. Det er det, der er vores udgangspunkt.